

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 28.1.2016
COM(2016) 26 final

2016/0011 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care
afectează în mod direct funcționarea pieței interne**

[...]

CUPRINS

EXPUNERE DE MOTIVE	4
1. CONTEXTUL PROPUNERII	4
• Motivele și obiectivele propunerii	4
• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică.....	4
2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE	5
• Temei juridic	5
• Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă).....	5
• Proportionalitate.....	6
• Alegerea instrumentului	6
3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI	6
• Consultări cu părțile interesate.....	6
• Evaluarea impactului.....	7
4. IMPLICAȚIILE BUGETARE	8
5. ALTE ELEMENTE	8
• Explicația detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii	8
DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne.....	12
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE	17
CAPITOLUL II MĂSURI ÎMPOTRIVA EVITĂRII OBLIGAȚIILOR FISCALE	19
CAPITOLUL III DISPOZIȚII FINALE	24
FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ	26
1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	26
2. MĂSURI DE GESTIONARE.....	26
3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI.....	26
1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	27
2. MĂSURI DE GESTIONARE.....	30
3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI.....	31

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Concluziile Consiliului European din 18 decembrie 2014 subliniază „nevoia urgentă de intensificare a eforturilor de combatere a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive, atât la nivel mondial, cât și la nivelul Uniunii”. Începând din luna decembrie 2014, Comisia a făcut rapid primii pași în vederea unei abordări la nivelul UE. Între timp, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și-a finalizat activitatea de definire a unor norme și standarde globale în aceste scopuri.

Prezenta directivă, „denumită adesea directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale”, stabilește norme de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne. Directiva face parte din pachetul de măsuri împotriva evitării obligațiilor fiscale al Comisiei, care abordează o serie de noi evoluții și priorități politice importante în materie de impozitare a societăților comerciale, care necesită un răspuns rapid la nivelul UE. În special, directiva reprezintă un răspuns la finalizarea proiectului împotriva erodării bazei impozabile și transferului profiturilor (BEPS) de către țările G20 și OCDE, precum și la solicitările formulate de Parlamentul European, mai multe state membre, întreprinderi și societatea civilă, precum și de anumiți parteneri internaționali, în vederea adoptării unei abordări mai solide și mai coerente la nivelul UE pentru a combate abuzurile în domeniul impozitării societăților comerciale.

Mecanismele vizate de prezenta directivă implică situațiile în care contribuabilii acționează fără să respecte scopul real al legislației, profitând de diferențele dintre sistemele fiscale naționale pentru a-și reduce contribuțiile fiscale. Contribuabilii pot beneficia de rate de impozitare scăzute sau de deduceri duble sau pot face astfel încât venitul lor să rămână neimpozitat, asigurându-se că este deductibil într-o jurisdicție și că nu este inclus în baza impozabilă nici în străinătate. Aceste situații denaturează deciziile de afaceri în interiorul pieței interne și, dacă nu sunt soluționate în mod eficient, ar putea crea un mediu de concurență fiscală neloială. Prezenta directivă are obiectivul de a combate practicile de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne și stabilește norme împotriva evitării obligațiilor fiscale în șase domenii specifice: deductibilitatea dobânzii; impozitarea la ieșire; clauza „switch-over” (trecerea de la scutirea fiscală la acordarea de credite); o normă generală anti-abuz; norme privind societățile străine controlate (SSC); și un cadru pentru a combate tratamentul neuniform al elementelor hibride.

• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică

Prezenta directivă se bazează pe Planul de acțiune privind impozitarea echitabilă și eficientă a întreprinderilor, care a fost prezentat de Comisie la 17 iunie 2015. Ea stabilește norme obligatorii din punct de vedere juridic pentru a permite statelor membre să combată în mod eficient evitarea obligațiilor fiscale de către întreprinderi, astfel încât să se mențină competitivitatea lor colectivă și să se respecte piața unică, libertățile prevăzute de tratat, Carta drepturilor fundamentale a UE și legislația UE în general. În acest sens, directiva se bazează pe două domenii de acțiune esențiale la nivelul UE și la nivel internațional.

În primul rând, în contextul proiectului BEPS al OCDE, majoritatea statelor membre s-au angajat să pună în aplicare măsurile cuprinse în rapoartele finale privind BEPS, care au fost publicate la 5 octombrie 2015 și au fost aprobate de liderii G20 în noiembrie 2015. Cu toate

acestea, punerea în aplicare unilaterală și divergentă a BEPS de către fiecare stat membru ar putea fragmenta piața unică prin crearea unor conflicte privind politici naționale, a unor denaturări și obstacole fiscale pentru întreprinderile din UE. De asemenea, acest fapt ar putea crea noi lacune și discrepanțe care ar putea fi exploatate de către întreprinderile care urmăresc evitarea obligațiilor fiscale, subminând astfel eforturile depuse de statele membre pentru a preveni astfel de practici. Prin urmare, este esențial pentru buna funcționare a pieței unice ca statele membre să transpună, ca acțiune minimă, măsurile OCDE cu privire la BEPS în sistemele lor naționale, într-un mod coerent și coordonat.

În al doilea rând, Comisia a anunțat în Planul de acțiune din iunie 2015 că își va relansa propunerea privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB), care reprezintă o soluție globală pentru o impozitare mai echitabilă și mai eficientă. Ea a invitat, de asemenea, statele membre să continue lucrările cu privire la unele aspecte internaționale ale bazei comune legate de proiectul BEPS al OCDE, până la elaborarea propunerii revizuite privind CCCTB. Prezenta directivă ia în considerare rezultatul discuțiilor purtate de statele membre cu privire la aceste chestiuni în cadrul Consiliului.

Ea are scopul de a obține un echilibru între necesitatea de a atinge un anumit grad de uniformitate în punerea în aplicare a rezultatelor proiectului BEPS în întreaga UE și nevoile statelor membre de a ține cont de caracteristicile speciale ale sistemelor lor fiscale în cadrul acestor noi norme. Prin urmare, textul stabilește norme bazate pe principii și lasă detaliile punerii lor în aplicare în seama statelor membre, având în vedere că acestea sunt mai bine plasate pentru a defini elementele precise ale normelor în modul cel mai potrivit pentru sistemele lor de impozitare a societăților. Ca atare, directiva ar trebui să creeze condiții egale privind protecția minimă în toate sistemele de impozitare a societăților din statele membre.

Directiva are un domeniu de aplicare larg și își propune să includă toți contribuabilii supuși sistemului de impozitare a societăților dintr-un stat membru. Domeniul său de aplicare vizează, de asemenea, sediile permanente, situate în Uniune, ale contribuabililor persoane juridice care nu fac obiectul directivei.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Legislația în domeniul impozitării directe intră sub incidența articolului 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Clauza stipulează că măsurile legislative de apropiere adoptate în temeiul respectivului articol iau forma legală a directivei.

• Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)

Prezenta propunere respectă principiul subsidiarității. Natura acestui subiect impune o inițiativă comună în cadrul pieței interne.

Normele prezentei directive au scopul de a combate practicile transfrontaliere de evitare a obligațiilor fiscale și de a oferi un cadru comun pentru punerea în aplicare a rezultatelor BEPS în legislațiile naționale ale statelor membre în mod coordonat. Aceste obiective nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiuni întreprinse de fiecare stat membru pe cont propriu. De fapt, o astfel de abordare nu ar face decât să mențină și probabil să înrăutățească fragmentarea existentă pe piața internă și să perpetueze lipsa de eficacitate și denaturările care apar în prezent ca urmare a interacțiunii dintre mai multe măsuri diferite. Dacă se dorește adoptarea de soluții care funcționează pentru piața internă în ansamblu (de exemplu, eliminarea tratamentelor neuniforme datorate diferențelor dintre sistemele fiscale naționale) și

care îi îmbunătățesc rezistența (internă și externă) la planificarea fiscală agresivă, metoda potrivită constă în adoptarea de inițiative coordonate la nivelul UE.

În plus, o inițiativă a UE ar aduce valoare adăugată în comparație cu ceea ce s-ar putea obține printr-o multitudine de metode naționale de punere în aplicare. Dat fiind că normele anti-abuz avute în vedere au o dimensiune transfrontalieră, este imperativ ca orice propunere să concilieze interesele divergente existente în cadrul pieței interne și să ia în considerare întregul context, pentru a identifica obiective și soluții comune. Acest lucru poate fi realizat numai dacă legislația este elaborată la nivel central. În cele din urmă, dacă măsurile de punere în aplicare a proiectului BEPS sunt adoptate în conformitate cu acquis-ul, contribuabilii pot avea securitatea juridică că acestea sunt conforme cu dreptul UE.

Prin urmare, o astfel de abordare este în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

- **Proportionalitate**

Măsurile avute în vedere se limitează la garantarea nivelului minim necesar de protecție pentru piața internă. Prin urmare, directiva nu prevede o armonizare deplină, ci doar un nivel minim de protecție pentru sistemele de impozitare a societăților din statele membre. Astfel, directiva asigură gradul esențial de coordonare în cadrul Uniunii pentru realizarea obiectivelor sale. În acest context, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale și este, prin urmare, conformă cu principiul proporționalității.

- **Alegerea instrumentului**

Este vorba despre o propunere de directivă, singurul instrument disponibil permis de temeiul juridic al articolului 115 din TFUE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Subiectele abordate în prezenta directivă au fost discutate cu părțile interesate în cadrul propunerii de directivă privind CCCTB, pe parcursul mai multor ani. Delegații statelor membre au prezentat în mod regulat observații tehnice în cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni fiscale al Consiliului. De la adoptarea, în martie 2011, a propunerii privind CCCTB de către Colegiu, grupul de lucru s-a reunit de mai multe ori în timpul fiecărei președinții, pentru a analiza chestiunile tehnice și politice în detaliu. În plus, serviciile Comisiei au luat legătura cu toate părțile interesate importante din mediul afacerilor și le-au ascultat opiniile cu privire la diferitele aspecte ale propunerii. De asemenea, multe teme, în principal tehnice, abordate de directivă au fost dezbătute în cadrul unor conferințe academice la care au participat și serviciile Comisiei.

Majoritatea statelor membre sunt membre ale OCDE și au participat, între 2013 și 2015, la discuții îndelungate și detaliate cu privire la acțiunile privind combaterea BEPS, inclusiv cu privire la elaborarea aspectelor tehnice. OCDE a organizat ample consultări publice cu părțile interesate cu privire la fiecare dintre acțiunile privind combaterea BEPS. În plus, Comisia a dezbătut, la nivel intern și cu experții OCDE, mai multe aspecte legate de BEPS (de exemplu, legislația privind SSC), în special în cazul în care Comisia avea îndoieli cu privire la compatibilitatea unor anumite idei și/sau a soluțiilor propuse cu dreptul UE.

În a doua jumătate a anului 2014, președinția italiană a Consiliului a lansat ideea unei „foi de parcurs a UE privind BEPS”. Consiliul a discutat propunerea privind CCCTB și s-a concentrat în mod special asupra elementelor sale internaționale și legate de BEPS. În acest context, președinția a încurajat coerența cu inițiativele paralele ale OCDE, respectând în același timp dreptul UE. Această abordare a fost susținută de Grupul de lucru la nivel înalt pentru chestiuni fiscale și continuată de către viitoarele președinții. Discuțiile despre foaia de parcurs a UE privind BEPS au continuat în 2015. Obiectivul era de a contribui la dezbaterile OCDE și de a pregăti terenul pentru o aplicare fără dificultăți a recomandărilor viitoare ale OCDE, ținând seama de specificitățile UE.

Elementele cuprinse în prezenta propunere de directivă au fost prezentate în termeni generali și discutate cu delegațiile statelor membre, cu întreprinderile și reprezentanții organizațiilor neguvernamentale în cadrul reuniunii Platformei pentru buna guvernare fiscală din 30 noiembrie 2015.

- **Evaluarea impactului**

După publicarea raportului intitulat „Addressing Base Erosion and Profit Shifting” (Abordarea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor), la începutul anului 2013, și aprobarea de către liderii G20 a Planului de acțiune privind BEPS, în septembrie 2013, OCDE a început o perioadă de doi ani de activitate intensă care a condus la publicarea a 13 rapoarte, în noiembrie 2015. Aceste rapoarte stabilesc standarde internaționale noi sau consolidate, precum și măsuri concrete pentru a ajuta statele membre să combată BEPS. În acest cadru, membrii OCDE/G20 și-au luat angajamente cu privire la acest pachet cuprinzător și punerea lui în aplicare coerentă.

Multe state membre, în calitate lor de membri ai OCDE, s-au angajat să transpună rezultatul proiectului BEPS în legislațiile lor naționale cât mai rapid posibil. Având în vedere acest lucru, este esențial să se realizeze progrese rapide în ceea ce privește stabilirea de comun acord a unor norme pentru coordonarea punerii în aplicare în UE a concluziilor privind BEPS. Dat fiind că există un risc major de fragmentare a pieței interne, care ar putea fi generat de acțiunile unilaterale necoordonate întreprinse de statele membre, Comisia prezintă, în cadrul prezentei propuneri, soluții comune minime pentru punerea în aplicare. Comisia a depus eforturi pentru a răspunde atât necesității de a acționa de urgență, cât și nevoii de a evita ca funcționarea pieței interne să fie compromisă de măsurile unilaterale luate pe cont propriu de statele membre (membre OCDE sau nu) sau de lipsa de acțiune a celorlalte state membre. Posibilitatea de a propune instrumente legislative fără caracter obligatoriu a fost, de asemenea, luată în considerare, dar s-a renunțat la această opțiune deoarece a fost considerată inadecvată pentru asigurarea unei abordări coordonate.

Pentru a furniza o analiză și dovezi actualizate, proiectul de directivă este însoțit de un document de lucru al serviciilor Comisiei (SWD) separat care oferă o imagine de ansamblu cuprinzătoare privind activitatea academică existentă și dovezi economice în domeniul erodării bazei impozabile și al transferului profiturilor. Acest document se bazează pe o serie de studii recente efectuate, printre alții, de OCDE, Comisia Europeană și Parlamentul European. Documentul de lucru evidențiază factorii determinanți și mecanismele cele mai frecvente care, conform rapoartelor OCDE, sunt legate de planificarea fiscală agresivă. El sintetizează concluziile unei analize aprofundate a mecanismelor esențiale ale planificării fiscale agresive pe baza unei analize pentru fiecare stat membru, efectuată în numele Comisiei în 2015. Documentul de lucru descrie modul în care directiva completează celelalte inițiative menite să pună în aplicare în UE rezultatul rapoartelor OCDE privind BEPS și contribuie la obținerea unui nivel minim comun de protecție împotriva evitării obligațiilor fiscale.

În acest context, nu s-a realizat o evaluare a impactului prezentei propunerii, din următoarele motive: există o legătură puternică cu activitatea OCDE privind BEPS; documentul de lucru al serviciilor Comisiei furnizează numeroase dovezi și analize; părțile interesate au fost puternic implicate în consultările privind aspectele tehnice ale normelor propuse într-o etapă anterioară; și, în special, există în prezent o nevoie urgentă de acțiune coordonată la nivelul UE cu privire la această chestiune care constituie o prioritate politică internațională.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere de directivă nu are implicații bugetare pentru UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicația detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Directiva are un domeniu de aplicare larg și își propune să includă toți contribuabilii supuși impozitului pe profit dintr-un stat membru. Domeniul său de aplicare vizează, de asemenea, sediile permanente, situate în Uniune, ale contribuabililor persoane juridice care nu fac obiectul directivei.

Schemele vizate de prezenta directivă implică situațiile în care contribuabilii acționează fără să respecte scopul real al legislației, profitând de diferențele dintre sistemele fiscale naționale pentru a-și reduce contribuțiile fiscale. Contribuabilii pot beneficia de rate de impozitare scăzute sau de deduceri duble sau pot face astfel încât venitul lor să rămână neimpozitat, asigurându-se că este deductibil într-o jurisdicție și că nu este inclus în baza impozabilă nici în străinătate. Aceste situații denaturează deciziile de afaceri în cadrul pieței interne și, dacă nu sunt soluționate în mod eficient, ar putea crea un mediu de concurență fiscală neloială. Prezenta directivă are obiectivul de a combate practicile de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne și stabilește norme împotriva evitării obligațiilor fiscale în șase domenii specifice: deductibilitatea dobânzii; impozitarea la ieșire; clauza „switch-over” (trecerea de la scutirea fiscală la acordarea de credite); o normă generală anti-abuz; norme privind societățile străine controlate (SSC); și un cadru pentru a rezolva problema tratamentului neuniform al elementelor hibride.

- **Deductibilitatea dobânzii**

Grupurile multinaționale își finanțează adesea entitățile din jurisdicțiile cu un nivel ridicat de impozitare prin îndatorare și se asigură că aceste societăți plătesc dobânzi „umflate” filialelor din jurisdicțiile cu un nivel redus de impozitare. În acest fel, baza impozabilă a grupului (sau, mai exact, a entităților care plătesc dobânzi „umflate”) scade în jurisdicțiile cu un nivel ridicat de impozitare și crește în statul cu un nivel redus de impozitare în care este primită plata dobânzilor. Efectul general al acestei practici este reducerea bazei impozabile a grupului multinațional în ansamblu.

Scopul normei propuse este de a descuraja practica descrisă mai sus prin limitarea dobânzilor pe care contribuabilul are dreptul să le deducă într-un exercițiu financiar. În acest mod, este de așteptat, de asemenea, să se atenueze tendința de evitare a finanțării prin capitaluri proprii. În acest scop, cheltuielile nete cu dobânzile vor fi deductibile doar până la o rată fixă bazată pe profitul brut din exploatare al contribuabilului. Având în vedere faptul că prezenta directivă stabilește un nivel minim de protecție pentru piața internă, se dorește stabilirea ratei deductibilității la nivelul maxim al intervalului (de 10 până la 30 %) recomandat de OCDE. Statele membre pot apoi să introducă norme mai stricte.

Deși este în general acceptat faptul că întreprinderile financiare, și anume instituțiile financiare și societățile de asigurare, ar trebui, de asemenea, să fie supuse unor limitări în ceea ce privește deductibilitatea dobânzii, este, de asemenea, recunoscut faptul că aceste două sectoare prezintă caracteristici speciale care necesită o abordare adaptată nevoilor acestora. Acest lucru se datorează în principal faptului că, spre deosebire de alte sectoare ale economiei, cheltuielile și veniturile financiare sunt suportate sau dobândite de întreprinderile financiare în cadrul activității lor de bază. Având în vedere faptul că discuțiile în acest domeniu nu sunt încă suficient de concludente în contextul internațional și al Uniunii, nu a fost încă posibil să se prevadă norme specifice în sectorul financiar și al asigurărilor. Cu toate acestea, este necesar să se clarifice faptul că, în ciuda excluderii temporare a acestor întreprinderi financiare, se dorește ca, în cele din urmă, să se ajungă la o normă privind limitarea deductibilității dobânzilor cu un domeniu larg de aplicare, care nu prevede excepții.

- **Impozitarea la ieșire**

Contribuabilii pot încerca să își reducă contribuția fiscală prin transferarea rezidenței fiscale și/sau a activelor într-o jurisdicție cu un nivel redus de impozitare. Astfel de practici denaturează piața datorită faptului că erodează baza impozabilă a statului de origine și transferă profiturile impozabile viitoare în jurisdicția de destinație cu un nivel redus de impozitare. În cazul în care contribuabilii își transferă rezidența fiscală dintr-un anumit stat membru, statul respectiv va fi privat de dreptul de a impozita veniturile viitoare ale acestor contribuabili, care au fost deja create, dar nu au fost încă realizate. Aceeași complicație apare atunci când contribuabilii transferă active dintr-un stat membru (fără a le ceda), iar activele respective includ profituri nerealizate.

Impozitarea la ieșire are scopul de a preveni erodarea bazei impozabile în statul de origine atunci când activele care includ câștiguri nerealizate sunt transferate din jurisdicția fiscală a statului respectiv, fără să existe un transfer de proprietate. Dat fiind că aplicarea impozitării la ieșire în cadrul Uniunii trebuie să respecte libertățile fundamentale și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), prezenta directivă abordează, de asemenea, impozitarea la ieșire din perspectiva dreptului Uniunii, oferind contribuabililor posibilitatea de a distribui plata impozitului pe parcursul mai multor ani și de a efectua plăți eșalonate.

- **Clauza „switch-over” (trecerea de la scutirea fiscală la acordarea de credite)**

Date fiind dificultățile inerente în ceea ce privește acordarea de credite pentru impozitele plătite în străinătate, statele au din ce în ce mai mult tendința de a scuti de impozite veniturile din străinătate. Efectul negativ neintenționat al acestei abordări este că poate încuraja intrarea pe piața internă a veniturilor neimpozitate sau impozitate la un nivel redus, care circulă apoi, în multe cazuri, neimpozitate, în interiorul Uniunii, utilizând instrumentele disponibile în dreptul Uniunii.

Clauzele „switch-over” sunt utilizate deseori împotriva unor astfel de practici. Astfel, contribuabilul este supus impozitării (în loc să fie scutit) și i se acordă un credit pentru impozitul plătit în străinătate. În acest fel, se descurajează practica întreprinderilor de a transfera profituri din jurisdicțiile cu un nivel ridicat de impozitare către teritorii cu un nivel redus de impozitare, cu excepția cazului în care există o justificare comercială suficientă pentru aceste transferuri.

Pragul de impozitare scăzut

În propunerea sa de directivă privind CCCTB, Comisia a introdus o clauză „switch-over” pentru a ține seama de situațiile în care veniturile care pătrund pe piața internă dintr-o țară terță au fost supuse unui impozit pe profit în țara terță la o rată oficială a impozitului pe profit mai mică decât 40 % din media ratelor oficiale ale impozitului pe profit aplicabile în Uniune. Această normă ar garanta faptul că veniturile din țările terțe pătrund în Uniune după ce au fost impozitate la un nivel cel puțin egal cu nivelul cel mai scăzut de impozitare la care ar fi fost supuse dacă ar fi provenit dintr-un stat membru. În acest scop, propunerea privind CCCTB face trimitere, pentru comparație, la media ratelor oficiale ale impozitului pe profit în Uniune.

Având în vedere că prezenta directivă nu stabilește un sistem de impozitare a societăților de sine stătător și nici nu include un mecanism de consolidare a bazelor impozabile ale grupurilor de întreprinderi în întreaga Uniune care este similar celui prevăzut în propunerea privind CCCTB, ar fi logic să se utilizeze, ca referință, rata oficială a impozitului pe profit din statul membru al contribuabilului care beneficiază de venituri din străinătate, cel puțin până când planurile de relansare a CCCTB se vor concretiza, astfel cum a anunțat Comisia.

Sistemul propus ia în considerare faptul că nu există o armonizare a ratelor de impozitare a societăților în Uniune. Pentru a combate practicile de evitare a obligațiilor fiscale, pragul ar trebui, în orice caz, să fie stabilit la un nivel care să permită luarea în considerare a situațiilor în care impozitarea se află la un nivel mai mic de 50 % decât cel din statul contribuabilului beneficiar. Cu toate acestea, pragul nu ar trebui să fie stabilit la un nivel atât de scăzut încât măsura să devină inutilă, prin vizarea doar a jurisdicțiilor cu cele mai agresive practici fiscale. În acest context, testarea unei rate oficiale a impozitului pe profit în țara de reședință a entității sau în țara în care este situat sediul permanent care este mai mică decât 40 % din rata oficială a impozitului pe profit în statul membru al contribuabilului ar permite obținerea unui echilibru între recunoașterea importanței unei concurențe fiscale loiale și a necesității de a preveni practicile de evitare a obligațiilor fiscale.

În plus, prin aplicarea clauzei „switch-over”, veniturile provenite dintr-o țară terță care intră în Uniune ar fi impozitate în statul membru al contribuabilului la același nivel ca veniturile de origine internă, ceea ce ar asigura același tratament pentru plățile provenite din Uniune și cele provenite din țările terțe. În acest fel, statele membre își vor respecta în continuare obligațiile asumate în temeiul legislației europene și internaționale.

- Norma generală anti-abuz

Mecanismele de planificare fiscală sunt foarte complexe și, de obicei, legislația fiscală nu evoluează suficient de rapid pentru a include toate măsurile de protecție specifice necesare pentru a combate astfel de mecanisme. Iată de ce includerea în sistemele fiscale a unei norme generale anti-abuz este utilă; ea permite luarea în considerare a practicilor fiscale abuzive chiar dacă nu există o normă specifică împotriva evitării obligațiilor fiscale.

Norma generală anti-abuz este destinată să acopere lacunele care pot exista în normele anti-abuz specifice ale unei țări împotriva evitării obligațiilor fiscale. Ea ar permite autorităților să împiedice contribuabilii să se bucure de mecanisme fiscale abuzive. În conformitate cu *acquis-ul*, norma generală anti-abuz propusă este menită să reflecte testele de artificialitate ale Curții de Justiție a Uniunii Europene atunci când acestea se aplică în cadrul Uniunii.

- Norme privind societățile străine controlate (SSC)

Contribuabilii cu filiale controlate în jurisdicții cu un nivel redus de impozitare pot recurge la practici de planificare fiscală prin care transferă profituri importante de la societatea-mamă

(supusă unui impozit ridicat) către filialele care fac obiectul unei impozitări reduse. Ca urmare a acestui fapt, obligațiile fiscale generale ale grupului sunt reduse. Analiza de mai sus cu privire la pragul de impozitare scăzută este, de asemenea, valabilă și în cazul normelor privind SSC.

Veniturile transferate către filiale sunt de obicei venituri pasive mobile. De exemplu, un mecanism obișnuit constă, într-o primă etapă, în transferarea, în cadrul unui grup, a proprietății asupra activelor necorporale (de exemplu drepturile de proprietate intelectuală) către SSC și, în a doua etapă, în transferarea unor venituri importante sub formă de redevențe în schimbul dreptului de a utiliza activele deținute și gestionate de SSC. Funcționarea pieței interne este în mod evident afectată de astfel de practici de transfer al profiturilor, în special în cazurile în care veniturile sunt transferate din UE către țări terțe cu un nivel redus de impozitare.

Normele privind SSC reatribuie societății-mamă venitul unei filiale străine controlate care este supusă unei rate de impozitare scăzute. Ca urmare a acestui fapt, societatea-mamă trebuie să plătească impozitul privind aceste venituri în statul său de reședință (de obicei, un stat cu un nivel ridicat de impozitare). Prin urmare, legislația privind SSC are scopul de a eradica stimularea transferului veniturilor pentru ca acestea să fie impozitate la o rată scăzută în altă jurisdicție.

- Un cadru pentru combaterea tratamentului neuniform al elementelor hibride

Tratamentul neuniform al elementelor hibride reprezintă o consecință a diferențelor în ceea ce privește calificarea juridică a plăților (instrumente financiare) sau a entităților ca urmare a interacțiunii dintre două sisteme juridice. Un astfel de tratament neuniform poate duce adesea la deduceri duble (și anume, deduceri de ambele părți ale frontierei) sau la o deducere a venitului de o parte a frontierei, fără ca acesta să fie luat în considerare de cealaltă parte a frontierei. Contribuabilii, în special cei care dețin structuri transfrontaliere, profită adesea de astfel de diferențe între sistemele fiscale naționale și își reduc obligațiile fiscale generale în Uniune.

Această problemă a fost analizată atât de Grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, cât și de OCDE. Pentru a se asigura că statele membre introduc norme pentru a combate în mod eficient tratamentul neuniform, prezenta directivă prevede că calificarea juridică acordată unui instrument hibrid sau unei entități hibride de către statul membru de origine al unei plăți, al unei cheltuieli sau pierderi, după caz, trebuie să fie respectată de celălalt stat membru implicat în tratamentul neuniform.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Actualele priorități politice în ceea ce privește impozitarea internațională subliniază necesitatea de a garanta faptul că impozitele sunt plătite acolo unde sunt generate profiturile și valoarea. Prin urmare, este esențial să se restabilească încrederea în echitatea sistemelor fiscale și să se permită guvernelor să își exercite în mod efectiv suveranitatea fiscală. Aceste noi obiective politice au fost transpuse în recomandări de măsuri concrete în contextul inițiativei împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS) de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Ca răspuns la necesitatea unei impozitări mai echitabile, Comisia, în comunicarea sa din 17 iunie 2015, stabilește un plan de acțiune pentru impozitarea echitabilă și eficientă a întreprinderilor în Uniunea Europeană³ (planul de acțiune).
- (2) Majoritatea statelor membre, în calitatea lor de membri ai OCDE, s-au angajat să pună în aplicare rezultatele celor 15 acțiuni împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, puse la dispoziția publicului la 5 octombrie 2015. Prin urmare, este esențial pentru buna funcționare a pieței interne ca statele membre să pună în aplicare, ca măsură minimă, angajamentele asumate în cadrul BEPS și, la nivel mai general, să ia măsuri pentru a descuraja practicile de evitare a obligațiilor fiscale și să garanteze o impozitare echitabilă și eficientă în Uniune într-un mod suficient de coerent și de coordonat. Pe o piață cu un nivel ridicat de integrare a economiilor, este nevoie de abordări strategice comune și de acțiuni coordonate pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne și a maximiza efectele pozitive ale inițiativei împotriva BEPS. În plus, numai un cadru comun ar putea evita fragmentarea pieței și stoparea

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană: 5 domenii-cheie, COM(2015)302 final din 17 iunie 2015.

discrepanțelor și denaturărilor actuale ale pieței. În sfârșit, măsurile naționale de punere în aplicare ce urmează o abordare comună în întreaga Uniune ar oferi contribuabililor certitudinea juridică că măsurile respective sunt compatibile cu dreptul Uniunii.

- (3) Este necesar să se stabilească norme pentru a consolida nivelul mediu de protecție împotriva planificării fiscale agresive în cadrul pieței interne. Întrucât aceste norme ar trebui să se încadreze în 28 de sisteme naționale diferite de impozitare a societăților, ele ar trebui să se limiteze la dispoziții generale și să lase punerea lor în aplicare în seama statelor membre, având în vedere că acestea sunt mai bine plasate pentru a defini elementele specifice ale normelor în modul cel mai potrivit pentru sistemele lor de impozitare a societăților. Acest obiectiv ar putea fi atins prin crearea unui nivel minim de protecție pentru sistemele naționale de impozitare a societăților în întreaga Uniune. Prin urmare, este necesar să se coordoneze răspunsurile statelor membre privind punerea în aplicare a rezultatelor celor 15 acțiuni împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, cu scopul de a îmbunătăți eficacitatea pieței interne în ansamblul său în ceea ce privește combaterea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale. Prin urmare, este necesar să se stabilească un nivel minim comun de protecție a pieței interne în domenii specifice.
- (4) Este necesar să se stabilească norme aplicabile tuturor contribuabililor supuși impozitului pe profit într-un stat membru. Normele respective ar trebui să se aplice și sediilor permanente ale contribuabililor persoane juridice care pot fi situate într-un alt stat membru (alte state membre). Contribuabilii persoane juridice pot avea rezidența fiscală într-un stat membru sau pot fi constituiți în temeiul legislației unui stat membru. Sediile permanente ale entităților cu rezidența fiscală într-o țară terță ar trebui, de asemenea, să fie reglementate de normele respective dacă sunt situate în unul sau mai multe state membre.
- (5) Este necesar să se stabilească norme împotriva erodării bazelor impozabile din piața internă și împotriva transferului profiturilor în afara pieței interne. Pentru a contribui la realizarea acestui obiectiv, sunt necesare norme în următoarele domenii: limitarea deductibilității dobânzii, impozitarea la ieșire, o clauză „switch-over”, o normă generală anti-abuz, norme privind societățile străine controlate și un cadru pentru a combate tratamentul neuniform al elementelor hibride. În cazul în care aplicarea normelor respective duce la dubla impunere, contribuabilii ar trebui să beneficieze de o facilitate fiscală sub forma unei deduceri pentru impozitul plătit în alt stat membru sau într-o țară terță, după caz. Prin urmare, normele nu ar trebui să aibă ca scop doar combaterea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale, ci și evitarea creării unor obstacole suplimentare în calea pieței, cum ar fi dubla impunere.
- (6) Pentru a-și reduce obligațiile fiscale globale, grupurile de societăți transfrontaliere au recurs din ce în ce mai mult la transferul profiturilor, adesea prin intermediul plăților de dobânzi „umflate”, din jurisdicții cu fiscalitate ridicată în țări cu regimuri fiscale mai avantajoase. Norma privind limitarea deductibilității dobânzilor este necesară pentru a descuraja aceste practici prin limitarea deductibilității cheltuielilor financiare nete ale contribuabililor (adică suma cu care cheltuielile financiare depășesc veniturile financiare). Prin urmare, este necesar să se stabilească o rată a deductibilității care să se refere la veniturile contribuabilului înainte de dobânzi, impozite, deprecieri și amortizare (EBITDA). Veniturile financiare scutite de impozite nu ar trebui să fie compensate prin cheltuieli financiare. Acest lucru se datorează faptului că numai venitul impozabil ar trebui să fie luat în considerare pentru a stabili în ce măsură pot fi deduse dobânzile. Pentru a ajuta contribuabilii care prezintă riscuri reduse legate de

erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor, dobânda netă ar trebui să fie întotdeauna deductibilă până la o valoare maximă fixă, care este declanșată atunci când duce la o deducere mai mare decât rata bazată pe EBITDA. În cazul în care contribuabilul face parte dintr-un grup care prezintă conturi consolidate statutare, ar trebui să se ia în considerare gradul de îndatorare al grupului în ansamblul său pentru a acorda contribuabililor dreptul de a deduce într-o măsură mai mare cheltuielile financiare nete. Norma privind limitarea deductibilității dobânzii ar trebui să se aplice în ceea ce privește cheltuielile financiare nete ale contribuabilului indiferent dacă acestea se datorează unei datorii contractate la nivel național, la nivel transfrontalier în interiorul Uniunii sau într-o țară terță. Deși este în general acceptat faptul că întreprinderile financiare, și anume instituțiile financiare și societățile de asigurare, ar trebui, de asemenea, să fie supuse unor limitări în ceea ce privește deductibilitatea dobânzii, este, de asemenea, recunoscut faptul că aceste două sectoare prezintă caracteristici speciale care necesită o abordare adaptată nevoilor acestora. Având în vedere faptul că discuțiile în acest domeniu nu sunt încă suficient de concludente în contextul internațional și al Uniunii, nu este încă posibil să se prevadă norme specifice în sectorul financiar și al asigurărilor.

- (7) Impozitele la ieșire au rolul de a garanta faptul că, în cazul în care un contribuabil transferă active sau își mută rezidența fiscală din jurisdicția fiscală a unui stat, statul impozitează valoarea economică a oricărui câștig de capital creat pe teritoriul său, chiar dacă acest câștig nu a fost încă realizat la momentul ieșirii. Prin urmare, este necesar să se specifice cazurile în care contribuabilii sunt supuși normelor de impozitare la ieșire și sunt impozitați pentru câștigurile de capital nerealizate care sunt incluse în activele transferate. Pentru a calcula sumele, este esențial să se stabilească o valoare de piață pentru activele transferate, pe baza principiului concurenței depline. În cadrul Uniunii, este necesar să se analizeze aplicarea impozitării la ieșire și să se ilustreze condițiile care trebuie îndeplinite pentru a respecta dreptul Uniunii. În aceste situații, contribuabilii ar trebui să aibă dreptul de a plăti imediat impozitul la ieșire calculat sau de a distribui plata impozitului, însoțit eventual de dobânzi și de o garanție, pe parcursul mai multor ani și de a-și achita obligațiile fiscale prin plăți eșalonate. Nu ar trebui să se perceapă un impozit la ieșire în cazul în care transferul activelor este de natură temporară și atât timp cât se prevede ca activele să revină în statul membru al entității care a efectuat transferul, în cazul în care transferul are loc pentru a respecta cerințele prudentiale sau în scopul gestionării lichidităților sau atunci când este vorba de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare sau de active constituite ca garanție.
- (8) Date fiind dificultățile inerente în ceea ce privește acordarea de credite pentru impozitele plătite în străinătate, statele au din ce în ce mai mult tendința de a scuti de impozite veniturile din străinătate în statul de reședință. Cu toate acestea, efectul negativ neintenționat al acestei abordări este că se încurajează intrarea pe piața internă a veniturilor neimpozitate sau impozitate la un nivel redus, care circulă apoi, în multe cazuri, neimpozitate, în interiorul Uniunii, utilizând instrumentele disponibile în dreptul Uniunii. Clauzele „switch-over” sunt utilizate deseori împotriva unor astfel de practici. Prin urmare, este necesar să se prevadă o clauză „switch-over” care să vizeze anumite tipuri de venituri din străinătate, de exemplu, distribuiri ale profitului, încasări din cedarea de acțiuni și profiturile sediilor permanente care sunt scutite de impozit în Uniune și care provin din țări terțe. Aceste venituri ar trebui să fie impozabile în Uniune dacă au fost impozitate sub un anumit nivel în țara terță. Având în vedere că clauza „switch-over” nu impune controlul entității supuse unui impozit redus și, prin urmare, este posibil să nu existe acces la conturile statutare ale entității, calcularea

ratei efective a impozitului poate fi un exercițiu foarte complex. Prin urmare, statele membre ar trebui să folosească rata de impozitare legală atunci când aplică clauza „switch-over”. Statele membre care aplică clauza „switch-over” ar trebui să acorde un credit pentru impozitul plătit în străinătate, în scopul de a preveni dubla impunere.

- (9) Normele generale anti-abuz din sistemele de impozitare au rolul de a combate practicile abuzive în acest domeniu care nu au fost încă reglementate prin dispoziții specifice. Prin urmare, normele generale anti-abuz sunt menite să acopere lacunele existente și nu ar trebui să afecteze aplicabilitatea normelor anti-abuz specifice. În cadrul Uniunii, aplicarea normelor generale anti-abuz ar trebui să fie limitată la demersurile care sunt „pur artificiale” (care nu sunt oneste); în caz contrar, contribuabilul ar trebui să aibă dreptul să aleagă cea mai eficientă structură fiscală pentru activitățile sale comerciale. În plus, este important să se asigure că normele generale anti-abuz se aplică pe plan național, în interiorul Uniunii și în raport cu țările terțe într-un mod uniform, astfel încât domeniul lor de aplicare și rezultatele aplicării în situațiile interne și transfrontaliere să nu difere.
- (10) Normele privind societățile străine controlate (SSC) au ca rezultat reatribuirea venitului unei filiale controlate care este supusă unui impozit scăzut către societatea-mamă. Ulterior, societatea-mamă devine impozabilă pentru acest venit atribuit în statul membru în care are rezidența fiscală. În funcție de prioritățile politice ale statului respectiv, normele privind SSC pot viza în întregime filiala supusă unui impozit scăzut sau se pot limita la veniturile care au fost transferate în mod artificial către filială. Este de dorit să se remedieze aceste situații atât în țările terțe, cât și în Uniune. Pentru a permite respectarea libertăților fundamentale, impactul normelor în cadrul Uniunii ar trebui să se limiteze la demersurile care au drept rezultat transferul artificial al profiturilor din statul membru al societății-mamă către SSC. În acest caz, veniturile atribuite societății-mamă ar trebui să fie ajustate conform principiului concurenței depline, astfel încât statul societății-mamă să impoziteze veniturile SSC numai în măsura în care acestea nu respectă acest principiu. Normele privind SSC ar trebui să excludă întreprinderile financiare din domeniul lor de aplicare în cazul în care acestea au rezidența fiscală în Uniune, inclusiv sediile permanente ale acestor întreprinderi situate în Uniune. Acest lucru se datorează faptului că domeniul de aplicare legitimă a normelor privind SSC în cadrul Uniunii ar trebui să se limiteze la situațiile artificiale fără substanță economică, ceea ce ar implica faptul că este puțin probabil ca sectorul financiar și cel al asigurărilor, strict reglementate, să fie vizate de aceste norme.
- (11) Tratatul neuniform al elementelor hibride reprezintă o consecință a diferențelor în ceea ce privește calificarea juridică a plăților (instrumente financiare) sau a entităților, iar respectivele diferențe apar atunci când interacționează două sisteme juridice. Aceste tratamente neuniforme duc adesea la o dublă deducere (și anume deduceri în ambele state) sau la o deducere a veniturilor într-un stat fără includerea lor în baza impozabilă în celălalt stat. Pentru a preveni o astfel de situație, este necesar să se stabilească norme conform cărora una dintre cele două jurisdicții implicate într-o situație de tratament neuniform ar trebui să acorde o calificare juridică instrumentului hibrid sau entității hibride și cealaltă jurisdicție ar trebui să o accepte. Deși statele membre au convenit, în cadrul Grupului de lucru pentru codul de conduită (impozitarea întreprinderilor), cu privire la orientările privind tratamentul fiscal al entităților hibride⁴ și al sediilor permanente hibride⁵ în cadrul Uniunii, precum și cu

⁴ Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) – raport către Consiliu, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) – raport către Consiliu, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

privire la tratamentul fiscal al entităților hibride în relațiile cu țările terțe, este totuși necesar să se adopte norme obligatorii. În sfârșit, este necesar să se limiteze domeniul de aplicare al acestor norme la tratamentul neuniform al elementelor hibride între statele membre. Tratatul neuniform al elementelor hibride între statele membre și țările terțe trebuie să fie supus unei analize suplimentare.

- (12) Este necesar să se clarifice faptul că punerea în aplicare a normelor pentru combaterea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale, prevăzute în prezenta directivă, nu ar trebui să aducă atingere obligației contribuabililor de a respecta principiul concurenței depline sau dreptul statului membru de a majora o obligație fiscală în conformitate cu principiul deplinei concurențe, dacă este cazul.
- (13) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁶. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a UE, precum și cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul prezentei directive.
- (14) Având în vedere că unul dintre principalele obiective ale acestei directive este acela de a îmbunătăți rezistența pieței interne în ansamblul său la practicile transfrontaliere de evitare a obligațiilor fiscale, acest lucru nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre prin acțiuni individuale. Sistemele naționale de impozitare a întreprinderilor sunt diferite și acțiunile independente ale statelor membre nu ar face decât să reproducă fragmentarea actuală a pieței interne în domeniul impozitării directe. Astfel, ele ar perpetua lipsa de eficacitate și denaturările care apar la interacțiunea dintre o serie de măsuri naționale distincte. Ar apărea astfel o lipsă de coordonare. În schimb, dat fiind că cele mai multe cazuri de ineficiență pe piața internă dau naștere în primul rând la probleme de natură transfrontalieră, măsurile de remediere ar trebui adoptate la nivelul Uniunii. Prin urmare, este esențial să se adopte soluții care funcționează pentru piața internă în ansamblu, iar acest lucru poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. Astfel, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la articolul în cauză, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul respectiv. Prin stabilirea unui nivel minim de protecție pentru piața internă, prezenta directivă are ca scop obținerea doar a gradului minim esențial de coordonare în cadrul Uniunii pentru realizarea obiectivelor sale.
- (15) Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a prezentei directive în termen de trei ani de la intrarea sa în vigoare și să prezinte un raport Consiliului în acest sens. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei toate informațiile necesare pentru această evaluare,

⁶ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁷ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1 *Domeniul de aplicare*

Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care sunt supuși impozitului pe profit în unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente din unul sau mai multe state membre ale entităților cu rezidența fiscală într-o țară terță.

Articolul 2 *Definiții*

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „costurile îndatorării” înseamnă cheltuielile cu dobânzile și alte costuri echivalente suportate de contribuabil în legătură cu împrumutarea de fonduri, inclusiv orice diferență dintre fondurile împrumutate și valoarea la scadență, elementul de dobândă dintr-un contract de leasing în care proprietarul economic are dreptul de a deduce o astfel de dobândă și cheltuielile suportate în legătură cu obținerea de finanțare;
- (2) „costurile excedentare ale îndatorării” înseamnă suma cu care costurile îndatorării ale unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri impozabile echivalente din active financiare pe care le primește contribuabilul;
- (3) „un activ financiar” înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul (15) din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁸, depozite și depozite structurale, creanțe din credite și produse de investiții bazate pe asigurări;
- (4) „întreprindere financiară” înseamnă oricare dintre următoarele entități:
 - (a) o instituție de credit sau o întreprindere de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁹;
 - (b) o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰;
 - (c) o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;

⁸ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁹ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

¹⁰ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (d) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹, cu excepția cazului în care un stat membru a hotărât să nu aplice directiva, în totalitate sau în parte, în cazul instituției respective, în conformitate cu articolul 5 din directiva menționată sau în cazul delegatului unei instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale, astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2003/41/CE;
 - (e) un fond de investiții alternative administrat de un administrator de fonduri de investiții alternative astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹²;
 - (f) organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹³;
 - (g) o contraparte centrală, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012¹⁴;
 - (h) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵.
- (5) „transfer de active” înseamnă o operațiune prin care dreptul de a impozita activele transferate este transmis unui alt stat membru sau unei țări terțe, în timp ce activele rămân în proprietatea efectivă a aceluiași contribuabil, cu excepția transferurilor de active de natură temporară, atât timp cât se intenționează ca activele să revină în statul membru al entității care a efectuat transferul;
- (6) „transferul rezidenței fiscale” înseamnă o operație prin care contribuabilul nu mai are rezidența fiscală într-un stat membru și dobândește rezidență fiscală în alt stat membru sau într-o țară terță;
- (7) „transferul sediului permanent” înseamnă o operație prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală într-un stat membru și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-o țară terță, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau țară terță.

¹¹ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

¹² Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

¹³ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

Articolul 3
Nivelul minim de protecție

Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale sau a dispozițiilor bazate pe acorduri care urmăresc să asigure un nivel mai ridicat de protecție a bazelor impozabile naționale ale societăților.

CAPITOLUL II

MĂSURI ÎMPOTRIVA EVITĂRII OBLIGAȚIILOR FISCALE

Articolul 4
Norma privind limitarea deductibilității dobânzii

1. Costurile îndatorării ar trebui să fie întotdeauna deduse în măsura în care contribuabilul primește dobânzi sau alte venituri impozabile din activele financiare.
2. Costurile excedentare ale îndatorării sunt deductibile în exercițiul financiar în care sunt suportate doar până la 30 % din veniturile contribuabilului înainte de dobânzi, impozite, deprecieri și amortizare (EBITDA) sau până la o valoare de 1 000 000 EUR, în funcție de care dintre aceste sume este mai mare. EBITDA se calculează prin adăugarea la venitul impozabil a sumelor ajustate în scopul impozitării pentru cheltuielile nete cu dobânzile și alte costuri echivalente cu dobânzile, precum și sumele ajustate în scopul impozitării pentru deprecieri și amortizare.
3. Prin derogare de la alineatul (2), contribuabilul poate să primească dreptul de a deduce în totalitate costurile excedentare ale îndatorării în cazul în care poate demonstra că raportul dintre capitalul propriu și activele sale totale este egal cu sau mai mare decât raportul echivalent al grupului.

Primul paragraf se aplică sub rezerva următoarelor condiții:

- (a) raportul dintre capitalul propriu al contribuabilului și activele sale totale este considerat a fi egal cu raportul echivalent al grupului dacă raportul dintre capitalul propriu al contribuabilului și activele sale totale este mai mic cu până la 2 puncte procentuale;
- (b) grupul este format din toate entitățile care sunt incluse în situațiile financiare consolidate auditate întocmite în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară, cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru sau cu Principiile contabile general acceptate ale Statelor Unite ale Americii (GAAP);
- (c) toate activele și pasivele sunt evaluate folosind aceeași metodă ca și în situațiile financiare consolidate;
- (d) capitalul propriu al contribuabilului și activele sale totale sunt reduse prin contribuții efectuate în decursul ultimelor șase luni care precedă data bilanțului în cauză, în măsura în care aceste contribuții corespund unor retrageri sau distribuiri în cursul celor șase luni de după data bilanțului în cauză;

- (e) plățile către întreprinderile asociate nu pot depăși 10 % din cheltuielile nete totale cu dobânzile ale grupului.
- 4. EBITDA pentru un exercițiu financiar care nu este pe deplin absorbit de costurile îndatorării suportate de contribuabil în exercițiul financiar respectiv sau în exercițiile financiare anterioare poate fi reportat pentru exercițiile financiare următoare.
- 5. Costurile îndatorării care nu pot fi deduse în exercițiul financiar curent în temeiul alineatului (2) sunt deductibile în procent de până la 30 % din EBITDA în anii fiscali următori în același mod ca și costurile îndatorării pentru anii respectivi.
- 6. Alineatele (2) - (5) nu se aplică în cazul întreprinderilor financiare.

Articolul 5
Impozitarea la ieșire

- 1. Un contribuabil este supus unui impozit calculat pe baza sumei corespunzătoare valorii de piață a activelor transferate, la momentul ieșirii, minus valoarea lor fiscală, în oricare dintre următoarele situații:
 - (a) un contribuabil transferă active de la sediul central la sediul permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță;
 - (b) un contribuabil transferă active de la sediul permanent dintr-un stat membru la sediul central sau la alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță;
 - (c) un contribuabil își mută rezidența fiscală într-un alt stat membru sau într-o țară terță, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în primul stat membru;
 - (d) un contribuabil își mută sediul permanent în afara unui stat membru.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, orice transfer ulterior de active către o țară terță de la sediul permanent care este situat în primul stat membru și de care activele sunt legate efectiv este considerat a fi o cedare la valoarea de piață.
- 2. Un contribuabil poate plăti impozitul la ieșire menționat la alineatul 1 prin plăți eșalonate de-a lungul a cel puțin cinci ani, în oricare dintre următoarele situații:
 - (a) un contribuabil transferă active de la sediul central la sediul permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European (Acordul privind SEE);
 - (b) un contribuabil transferă active de la sediul permanent dintr-un stat membru la sediul central sau la alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE;
 - (c) un contribuabil își transferă rezidența fiscală în alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE;
 - (d) un contribuabil își transferă sediul permanent în alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE.
- 3. În cazul în care un contribuabil efectuează plata în conformitate cu alineatul (2), se poate percepe dobândă în conformitate cu legislația statului membru al contribuabilului sau al sediului permanent, după caz, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a menține valoarea obligației fiscale stabilite.

În cazul în care există un risc real și demonstrabil de nerecuperare, contribuabililor li se poate solicita, de asemenea, să ofere o garanție pentru a putea efectua plata în mod eșalonat în conformitate cu alineatul (2).

Al doilea paragraf nu se aplică în cazul în care legislația din statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent prevede posibilitatea de recuperare a datoriei fiscale prin intermediul unui alt contribuabil care este membru al aceluiași grup și are rezidența fiscală în statul membru respectiv.

4. Eșalonarea plății în conformitate cu alineatul (2) este întreruptă imediat și datoria fiscală poate fi recuperată în următoarele cazuri:
 - (a) activele transferate sunt cedate;
 - (b) activele transferate sunt ulterior transferate într-o țară terță;
 - (c) rezidența fiscală a contribuabilului sau sediul său permanent este ulterior transferat(ă) într-o țară terță;
 - (d) contribuabilul dă faliment sau face obiectul unei proceduri de lichidare.
5. În cazul transferului în alt stat membru al activelor, rezidenței fiscale sau sediului permanent, statul membru respectiv acceptă valoarea de piață stabilită de statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent ca valoare fiscală inițială a activelor.
6. În sensul alineatelor (1) - (5), „valoarea de piață” este suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligațiile reciproce pot fi stinse între cumpărători și vânzători independenți interesați, într-o tranzacție directă.
7. Prezentul articol nu se aplică transferurilor de active de natură temporară în cazul în care se prevede ca activele să revină în statul membru al entității care a efectuat transferul.

Articolul 6 *Clauza „switch-over”*

1. Statele membre nu trebuie să scutească un contribuabil de la plata impozitului pe venitul din străinătate pe care contribuabilul l-a obținut sub formă de distribuiri ale profitului de la o entitate dintr-o țară terță, încasări din cedarea de acțiuni deținute la o entitate dintr-o țară terță sau venituri provenite de la un sediu permanent situat într-o țară terță, în cazul în care entitatea sau sediul permanent în cauză face obiectul, în țara de reședință a entității sau în țara în care este situat sediul permanent, unui impozit pe profit la o rată oficială a impozitului pe profit mai mică decât 40 % din rata de impozitare legală care ar fi fost percepută pe baza sistemului de impozitare a întreprinderilor din statul membru al contribuabilului. În situațiile respective, contribuabilul trebuie să fie supus impozitului pe venitul din străinătate și poate să deducă impozitul plătit în țara terță din obligațiile sale fiscale în țara de rezidență fiscală. Deducerea nu trebuie să depășească valoarea impozitului, astfel cum a fost calculat înainte de deducere, care corespunde veniturii care poate fi impozitat.
2. Alineatul (1) nu se aplică următoarelor tipuri de pierderi:
 - (a) pierderi suferite de sediul permanent al unui contribuabil rezident situat într-o țară terță;

- (b) pierderi din cedarea de acțiuni într-o entitate care are rezidența fiscală într-o țară terță.

Articolul 7

Norma generală anti-abuz

1. Demersurile care nu sunt oneste sau o serie de astfel de demersuri efectuate în scopul esențial de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dispozițiilor fiscale aplicabile în mod normal nu trebuie să fie luate în considerare la calcularea obligațiilor fiscale ale societăților. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți.
2. În sensul alineatului (1), un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică.
3. În cazul în care un acord sau o serie de acorduri nu sunt luate în considerare în conformitate cu alineatul (1), obligația fiscală se calculează pe baza substanței economice în conformitate cu legislația națională.

Articolul 8

Legislația privind controlul societăților străine controlate

1. Baza impozabilă a unui contribuabil include veniturile nedistribuite ale unei entități în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, astfel cum sunt definite în sistemul de impozitare a întreprinderilor aplicabil, deține o participație directă sau indirectă de mai mult de 50 % din drepturile de vot sau deține mai mult de 50 % din capital sau are dreptul să primească mai mult de 50 % din profitul entității respective;
 - (b) în cadrul regimului general din țara entității, profiturile sunt supuse unei rate efective a impozitului pe profit mai mică decât 40 % din rata efectivă a impozitului care ar fi fost percepută în conformitate cu sistemul de impozitare a profitului aplicabil în statul membru al contribuabilului;
 - (c) peste 50 % din veniturile obținute de entitate se încadrează în oricare dintre următoarele categorii:
 - (i) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;
 - (ii) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală sau de certificate comercializabile;
 - (iii) dividende și venituri din cedarea de acțiuni;
 - (iv) venituri din leasing financiar;
 - (v) venituri din bunuri imobile, cu excepția cazului în care statul membru al contribuabilului nu ar fi avut dreptul să impoziteze venitul în temeiul unui acord încheiat cu o țară terță;
 - (vi) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;
 - (vii) venituri din serviciile oferite contribuabilului sau întreprinderilor sale asociate;

- (d) entitatea nu este o societate a cărei clasă principală de acțiuni este tranzacționată în mod regulat pe una sau mai multe piețe bursiere recunoscute.

Primul paragraf litera (c) se aplică în cazul întreprinderilor financiare numai dacă mai mult de 50 % din venitul entității din aceste categorii provine din tranzacții cu contribuabilul sau cu întreprinderile sale asociate.

2. Statele membre nu trebuie să aplice alineatul (1) în cazul în care o entitate are rezidența fiscală într-un stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE sau în ceea ce privește un sediu permanent al unei entități dintr-o țară terță care este situat pe teritoriul unui stat membru, cu excepția cazului în care sediul entității este pur artificial sau în măsura în care entitatea se angajează, în cursul activității sale, în demersuri care nu sunt oneste, întreprinse cu scopul principal de a obține un avantaj fiscal.

Alineatul (1) nu se aplică în cazul întreprinderilor financiare care au rezidența fiscală într-un stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE sau în ceea ce privește sediile lor permanente din unul sau mai multe state membre.

În sensul primului paragraf, se consideră că un demers sau o serie de demersuri nu este onest/nu sunt oneste în măsura în care entitatea nu ar deține activele sau nu și-ar fi asumat riscurile care generează totalitatea veniturilor sau o parte a acestora dacă nu ar fi fost controlată de o societate în care sunt îndeplinite funcțiile de conducere relevante pentru aceste active și riscuri, iar aceste funcții sunt esențiale pentru a genera venitul societății controlate.

În cazul în care entitatea se angajează în demersuri care nu sunt oneste, veniturile care vor fi incluse în baza impozabilă a societății care exercită controlul se limitează la sumele generate prin active și riscuri legate de funcțiile de conducere îndeplinite în cadrul societății care exercită controlul. Atribuirea venitului societății străine controlate se calculează în conformitate cu principiul concurenței depline.

Articolul 9

Calcularea venitului societății străine controlate

1. Veniturile care vor fi incluse în baza impozabilă se calculează în conformitate cu prevederile legislației privind impozitarea societăților din statul membru în care contribuabilul își are rezidența fiscală. Pierderile entității nu se includ în baza impozabilă, dar se raportează și sunt luate în considerare la aplicarea articolului 8 în anii fiscali următori.
2. Veniturile care vor fi incluse în baza impozabilă se calculează proporțional cu dreptul contribuabilului de a primi profiturile entității.
3. Veniturile se includ în exercițiul financiar în cursul căruia se termină exercițiul financiar al entității.
4. În cazul în care o entitate distribuie profit contribuabilului, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă în temeiul articolului 8 se deduce din baza impozabilă atunci când se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit, pentru a evita dubla impunere.
5. În cazul în care contribuabilul își cedează participația într-o entitate, partea încasărilor din cedare incluse anterior în baza impozabilă în conformitate cu articolul 8 care nu a fost încă distribuită se deduce din baza impozabilă atunci când

se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective, pentru a evita dubla impunere.

Articolul 10

Tratamentul neuniform al elementelor hibride

În cazul în care două state membre oferă o calificare juridică diferită aceleiași contribuabil (entitate hibridă), incluzând sediile sale permanente din unul sau mai multe state membre, iar acest fapt duce la o situație în care aceeași plată, aceleași cheltuieli sau pierderi sunt deduse atât în statul membru din care provin plățile, în care au fost suportate cheltuielile sau au fost suferite pierderile, cât și într-un alt stat membru, sau la o situație în care are loc o deducere a plății în statul membru din care provine plata fără ca plata în cauză să fie luată în considerare în celălalt stat membru, calificarea juridică acordată entității hibride de către statul membru din care provine plata, în care sunt suportate cheltuielile sau în care sunt suferite pierderile trebuie să fie respectată de către celălalt stat membru.

În cazul în care două state membre oferă o calificare juridică diferită aceleiași plăți (instrument hibrid) și acest lucru duce la o situație în care se efectuează o deducere în statul membru din care provine plata fără ca plata respectivă să fie luată în considerare în celălalt stat membru, calificarea juridică acordată instrumentului hibrid de statul membru din care provine plata trebuie să fie respectată de către celălalt stat membru.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 11

Reexaminare

1. Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei directive la trei ani de la intrarea sa în vigoare și prezintă un raport Consiliului în acest sens.
2. Statele membre comunică Comisiei toate informațiile necesare pentru evaluarea punerii în aplicare a prezentei directive.

Articolul 12

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la [...], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu [...].

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*
 - 3.2.5. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de Directivă a Consiliului de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB¹⁶

14

14.03

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare¹⁷

☐ Propunerea/inițiativa se referă la prelungirea unei acțiuni existente

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune reorientată către o acțiune nouă

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 cuprinde printre prioritățile sale o abordare mai echitabilă a impozitării. Pe baza acestei priorități, unul dintre principalele domenii de acțiune în cadrul programului de lucru al Comisiei pentru 2016 este îmbunătățirea cadrului juridic de impozitare a profiturilor societăților prin propunerea de măsuri împotriva planificării fiscale inacceptabile, transferului profiturilor și erodării bazei impozabile.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific

Stabilirea prin măsuri coordonate, a unui nivel minim de protecție a pieței interne împotriva celor mai relevante strategii de planificare fiscală care afectează în mod direct funcționarea pieței.

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

ABB 3

¹⁶ ABM (activity based management): gestiune pe activități; ABB (activity-based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

¹⁷ Astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/ grupurilor vizate.

Impozitarea va avea loc în jurisdicția în care sunt generate profiturile și valoarea. Acest lucru va spori corectitudinea repartizării sarcinii fiscale între întreprinderile din UE. Astfel, grupurile de societăți active pe plan internațional nu vor mai beneficia de oportunitățile de planificare fiscală care nu sunt disponibile pentru contribuabilii care sunt activi doar pe piața națională (în special IMM-urile).

Bazele impozabile ale statelor membre vor fi mai bine protejate împotriva practicilor de erodare a bazei impozabile și de transfer al profiturilor.

Va fi întărită încrederea publicului, a cetățenilor și a contribuabililor în general în corectitudinea sistemelor de impozitare.

1.4.4. *Indicatori de rezultat și de impact*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Propunerea va fi reglementată de dispozițiile de la articolul 11 (reexaminare) și articolul 12 (transpunere).

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung*

O mai bună protecție a pieței interne împotriva celor mai relevante strategii de planificare fiscală care afectează în mod direct funcționarea pieței.

Stabilirea unei abordări comune a UE pentru punerea în aplicare a rezultatelor BEPS.

1.5.2. *Valoarea adăugată a implicării UE*

Asigurarea coerenței și evitarea discrepanțelor, prin intermediul unor norme și proceduri comune în toate statele membre. Inconsecvențele și lacunele în ceea ce privește punerea în aplicare de către statele membre ar putea pune în pericol succesul întregului proiect.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare*

Încă din 1990, Consiliul a adoptat două directive privind impozitarea societăților pentru a aborda obstacolele în calea funcționării pieței interne. La sfârșitul anilor '90 au fost adoptate reglementări suplimentare în domeniul impozitării societăților, în special în ceea ce privește activitățile transfrontaliere în UE.

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

Propunerea face parte dintr-un pachet care cuprinde o serie de inițiative. Pot fi obținute efecte de sinergie pozitivă din interacțiunea dintre măsurile incluse în pachet și propunerile cuprinse în pachetul de măsuri privind transparența fiscală din martie 2015 și în planul de acțiune din iunie 2015.

1.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

- ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA, urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)¹⁸

☐ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie

- ☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

Deoarece propunerea este de natură legislativă, nu există niciun mod de gestionare sau sarcini de execuție bugetară pentru Comisie.

¹⁸

Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Nu se aplică.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e).

Nu se aplică.

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Nu se aplică.

2.2.3. Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului estimat al riscului de eroare

Nu se aplică.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Nu se aplică.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr Nu există [Rubrica.....]	Dif./ Nedif. ¹⁹	Țări AELS ²⁰	Țări candidate ²¹	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	Nu există	Dif./ Nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr Nu există	Dif./ Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	Nu există		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

¹⁹ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

²⁰ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

²¹ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

[Această secțiune ar trebui completată folosind **foaia de calcul privind datele bugetare cu caracter administrativ** (al doilea document din anexa la prezenta fișă financiară) și încărcată în CISNET pentru consultarea interservicii.]

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	Nu aplică.....] se
---	-------	--------------------

DG: TAXUD			Anul N ²²	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1)								
	Plăți	(2)								
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ²³										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1+1a +3								

²² Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²³ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

pentru DG TAXUD	Plăți	=2+2a +3								
------------------------	-------	-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII Nu este relevant din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4 din cadrul financiar multianual (suma de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
DG: TAXUD									
• Resurse umane									
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL DG TAXUD	Credite								

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)								
---	--------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ²⁴	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente								
	Plăți								

²⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)								TOTAL	
	REALIZĂRI																			
	Tip ²⁵	Costuri medii	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Nr. total	Costuri totale		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ²⁶ ...																				
- Realizare																				
- Realizare																				
- Realizare																				
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																				
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																				
- Realizare																				
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																				

²⁵

Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).

²⁶

Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

COSTURI TOTALE																
----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sintează

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ²⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								

În afara RUBRICII 5²⁸ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

TOTAL								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Creditele necesare pentru resurse umane și alte cheltuieli cu caracter administrativ vor fi acoperite de credite ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

²⁷ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
•							
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
• XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)							
• XX 01 01 02 (în delegații)							
• XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
• 10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) ²⁹ •							
• XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
• XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)							
• XX 01 04 yy 30 •	• - la sediu						
	• - în delegații						
• XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
• 10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)							
• Alte linii bugetare (a se preciza)							
• TOTAL							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-

²⁹ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

³⁰ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

[...]

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

[...]

3.2.5. Contribuția terților

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.
- ~~Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:~~

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ³¹						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Nu se aplică.

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

Nu se aplică.

³¹

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25% pentru costuri de colectare.